

Ramses Shaffy, An En Jan (Tot In De Dood)

Het schelden is vertrouwd en houdt je jong
De woorden zijn al jarenlang versleten
Het komt niet meer zo hard aan
Zoals vroeger, toen 't begon
Het is nu ook veel gauwer vergeten

De kinderen spelen mee, ze zijn 't gewend
Ze balanceren heel behendig in 't gevecht
Ze weten: als je maar op je hoede bent
En vader is wel gek maar echt niet slecht

Het huilen heeft ook niet zoveel effect
Door tranen is men niet meer zo bewogen
't Getier komt heel spontaan en onbedekt
Ook al is de tekst niet meer zo overwogen

De gewoonte sloop er in, haast ongemerkt
Je zou bijna kunnen spreken van een stijl
En ook de mogelijkheden blijven onbeperkt
En af en toe is het ook nog wel eens geil

Want au fond is de basis heel erg sterk
't Heeft elkanders leven sterk verbonden
Ook al is 't schreeuwen soms een moeizaam werk
't Heeft de liefde niet geschaad, maar wel geschonden

Het is een kosmisch getreutel in de tijd
En dus is zo 't aardse oponthoud gevuld
En wat geeft het nou een klap of een verwijt
De scherven worden toch niet meer verhuld

En ze worden heus wel samen nog eens oud
Ook al zien hun ogen 's morgens wel 's rood
Ook al zijn hun tranen 's morgens wel eens koud
Ze houden elkaar vast tot in de dood